

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 4. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 448 (alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 448:

Det fremgår af Ombudsmandens endelige redegørelse, side 5 nederst, jf. UUI alm. del – bilag 152, folketingsåret 2016-17, at Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet den 16. november 2016 i et brev til Ombudsmanden har oplyst, at der i visse sager blev truffet afgørelse om, at ægtefæller skulle indkvarteres sammen, fordi en fortsat separat indkvartering ville stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Vil ministeren oplyse antallet af disse sager samt datoerne for, hvornår der i hver enkelt sag blev truffet afgørelse om, at parret skulle indkvarteres samlet? Desuden ønskes oplyst, om der blandt disse sager var tilfælde, hvor der ikke forinden var truffet en afgørelse om separat indkvartering.

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"1. Beslutningen om asylansøgere indkvartering på asylcentre har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed. Dette fremgår direkte af forarbejderne til bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt., jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15, i lovforslag nr. L 130 af 30. januar 2013, som blev vedtaget som lov nr. 430 af 1. maj 2013.

Hvis Udlændingestyrelsens beslutning om indkvartering ikke efterleves, kan styrelsen træffe afgørelse om flyttepåbud, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt. Et sådan flyttepåbud er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det indebærer, at forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring skal iagttages.

I perioden efter den 10. februar 2016, hvor Udlændingestyrelsen skulle tage stilling til indkvarteringen af de gifte eller samlevende par, hvor den ene eller begge parter var mindreårige, blev sagerne derfor håndteret som faktisk

1.april 2019

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 3701
Akt-id 675525

forvaltningsvirksomhed, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt. Denne fremgangsmåde blev anvendt, uanset om parret skulle indkvarteres hver for sig eller fortsat skulle indkvarteres sammen.

Udlændingestyrelsen traf således alene afgørelser i forvaltningslovens forstand i de tilfælde, hvor styrelsens beslutning om, at der skulle ske adskillelse, ikke blev efterlevet, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt.

2. Den 28. april 2016 besluttede Udlændingestyrelsen – uanset udgangspunktet om, at indkvartering er faktisk forvaltningsvirksomhed – at der fremadrettet skulle træffes en afgørelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., når et gift eller samlevende par, hvor den ene eller begge parter var mindreårige, blev indkvarteret. Fremgangsmåden med afgørelser blev herefter anvendt, uanset om parret skulle indkvarteres sammen eller hver for sig.

Udlændingestyrelsen besluttede samtidig at genoptage de konkrete sager om indkvartering af gifte eller samlevende par, hvor den ene eller begge parter var mindreårige, som tidligere var blevet håndteret som faktisk forvaltningsvirksomhed. Dermed blev de allerede berørte par – i det omfang parrene fortsat var i indkvarteringssystemet, og en eller begge parter fortsat var mindreårige – meddelt en afgørelse efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., vedrørende deres fremtidige indkvartering. Dette uanset, om parrene tidligere var blevet indkvarteret sammen eller hver for sig, og uanset om parrene fremover skulle indkvarteres sammen eller hver for sig.

3. For så vidt angår antallet af og tidspunktet for afgørelser om, at parrene skulle indkvarteres sammen, fordi en fortsat separat indkvartering ville stride imod Danmarks internationale forpligtelser, henviser Udlændingestyrelsen til bilaget til besvarelsen af 21. juni 2017 af spørgsmål nr. 837, stillet af Udlændinge- og Integrationsudvalget den 9. juni 2017.

Bilaget indeholder et skema, som er en del af det daværende Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriums svar af 16. november 2016 på en supplerende høring fra Folketingets Ombudsmand af 18. oktober 2016.

Af skemaet fremgår således, at der i en række konkrete sager ikke skete adskillelse, eftersom en sådan ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Særligt for så vidt angår datoer for beslutninger om ikke adskillelse henviser Udlændingestyrelsen til besvarelsen af spørgsmål nr. 909, stillet af Udlændinge- og Integrationsudvalget den 15. juni 2017, hvoraf følgende fremgår:

”Idet der er tale om sager, hvor der ikke er sket noget indgreb over for parterne, er der ikke noget krav om, at styrelsen skal dokumentere, hvornår styrelsen har besluttet at undlade at træffe beslutning om

indledningsvis separat indkvartering. Det er på den baggrund ikke muligt at oplyse, hvornår styrelsen har truffet disse beslutninger.”

Af skemaet fremgår også antallet af konkrete sager, hvor der i første omgang er truffet beslutning om separat indkvartering, hvorefter der i genoptagelsessagen – i det omfang parrene fortsat var i indkvarteringssystemet, og en eller begge parter fortsat var mindreårige – er truffet en afgørelse om, at parterne på ny skulle indkvarteres sammen, fordi en fortsat separat indkvartering ville stride imod Danmarks internationale forpligtelser. Datoerne for disse afgørelser fremgår også af skemaet.

Udlændingestyrelsen bemærker i den forbindelse, at det forhold, at et par først bliver adskilt og senere får mulighed for at blive indkvarteret sammen, ikke i sig selv er udtryk for, at det er forkert at indkvartere parret hver for sig i første omgang. Perioden med den separate indkvartering beror derimod på hensynet til at sikre, at indkvarteringen i asylsystemet ikke bidrager til at fastholde en mindreårig i et tvangsægteskab eller tvangssamliv. Den separate indkvartering giver således den mindreårige rammerne for en betænkingsperiode, hvor den pågældende kan overveje, om ægteskabet er frivilligt og udtryk for egne ønsker.”

Inger Støjberg

/

Jesper Gori